

Ännu uppgår emellertid denna kostnad, till ersättning för hvad hittills blifvit gjordt, till en jämförelsevis obetydlig summa, och detta föranleder mig, på mångas derom till mig framställda önskan, att värdsamt föreslå,

att Höglofl. Stats-Utskottet må anmodas att skyndsamt söka underrättelse, i hvad skick denna fråga nu i följd af Stockholms Stadsfullmäktiges genom Öfverståthållare-embetet hos Kongl. Maj:t gjorda underdåniga framställning befinner sig, samt i händelse Kongl. Maj:t icke redan skulle vidtagit någon åtgärd för den tillämnade byggnadens inställande och platsens planering, Utskottet må inkomma med förslag till en underdånig anhållan från Riksdagen i nyssberörda syftning, jemte förslag till anvisande af det belopp, som kan erfordras såsom ersättning åt det bolag, som erhållit upplåtelse af platsen, för att vinna en återgång deraf.

Stockholm den 29 Januari 1867.

Carl J. Grafström.

N:o 211.

Af Herr C. J. Grafström: Om upphäfvande af förbudet mot gemensamma andaktsöfningar utan prests ledning på tid då gudstjenst hålles.

Genom Kongl. Förordningen den 26 Oktober 1858 har det gamla s. k. konventikel-plakatet blifvit upphäfdt, och "*gemensamma andaktsöfningar, utan vederbörande presterskaps omedelbara ledning*", blifvit tillåtna; dock bland annat med den inskränkning, att de ej må "*ega rum å tid, då allmän gudstjenst i församlingen förrättas*", vid vite af "*från femtio till och med trehundra Riksdaler Riksmünt*".

Det torde ej vara allmänt bekant, att flera redliga Svenska medborgare till följd af sistnämnda stadgande, inom de sednaste åren, både lidit fängelse och

måst erlægga för dem ganska kännbara böter af från femtio till åtminstone ett-hundrafemtio Riksdaler.

I England, hvars kyrka är så nära beslägtad med den Svenska, har ofvannämnda inskränkning blifvit afskaffad, och församlingsrätten blifvit utsträckt äfven till de timmar, statskyrkan öfvar sin gudstjenst. Och är det icke en lag, som måste förvända rättsbegreppet och leda till förakt för dess eget anseende, att sammankommande på en söndags förmiddag till andaktsöfningar skall dömas såsom ett brott, medan frihet att annars använda denna tid, nästan huru som helst, numera, åtminstone i tillämpningen, förefinnes.

Jag får derföre vördsamt föreslå,

att förbudet för sammankommande till gemensamma andaktsöfningar, utan prests ledning, å de tider då gudstjenst hålles, måtte upphävas.

Stockholm den 29 Januari 1867.

Carl J. Grafström.

N:o 212.

Af Herr A. W. Chenon: Om treklassiga läroverkets i Åmål utvidgning till femklassigt, samt om anvisande af anslag för detta ändamål.

Då man nu mera är temligen allmänt ense derom att ett lands största rikedom ligger i medborgarnes förråd af sedlighet och vetande och att man å de uppoffringar man gör för att framkalla och förkofra denna rikedom, ej får beräkna den ränta, som visar sig i mer eller mindre tillfredsställande siffror, vågar jag, öfvertygad att Kammaren delar denna åsigt, framkomma med en anslagsfråga af denna natur.

Åmåls stad eger ett treklassigt läroverk. Det enda understöd af allmänna medel, som det åtnjuter och åtnjuter, är lön åt rektor och tvänne kolleger. Det lilla samhället har ensamt bekostat alla för skolans behof erforderliga byggnader, inberäknadt boställe och någon jordrymd för rektors räkning. De lärjungar, som från detta läroverk utgått till Carlstads eller Wenersborgs högre elementar-